

השובר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה עב.

עין משפט
גזר מצוה

קבא א מיי פיע מהל
מנלס הלכט ט:
קי ב מיי פיע מהל
מכירה הלכט סמג
עשין פג טושע' ע"מ פי'
רו עש"פ א דלח קנה קמח
וכן הוא כפירוש בגי'ה
כאנ"ל:
ק"א ג מיי עס פי' הלכ
יג סמג עשין פג
טור ש"ע ח"מ פי' ר' עש"פ
ח:
ק"ב ד מיי עס טושע'
עס עש"פ ז:
ק"ג ה מיי עס פי'ח
הלכט ז סמג עשין
פג טושע' ע"מ פי' ו'
עש"פ ח ונכד אלפס ז"ב
פרק ז דף ע"ו:
ק"ד ו ז מיי עס הלכ ח
טושע' עס עש"פ ז:
ק"ה ח מיי עס טושע'
עס עש"פ ג:
ק"ו ט מיי עס טושע'
עס פי' ד וסי' קג
טע"ג ז ונכד אלפס טס:
ק"ז י מיי פ"י' מהל
מסלולת אסורות
הלכט יג סמג לאוין קמח
(טור י"ד פי' קמח):
ק"ח ח מיי עס הלכ י'
סמג עס טושע' י"ד
פי' ק"ו עש"פ ה:
ק"ט ח מיי פ"ז מהל
טושע' אולוין הל'
א והלכט ה:

קב מ מיי (פ"א) (פ"ב)
מהל
מסלולת
אסורות הל' יג סמג לאוין
קמח טושע' י"ד פי' ק"ו
עש"פ ח:

הגהות הב"ח

(א) נב' דלחמ' בתלתא.
ז"ב עשין דקוספות פ"ק
דסנהדרין דף ו' ג"ה
צ"ע: (ב) רש"י ד"ה
מחך וכו' לתוך צמו דלאו
משיכה היא שאין:
(ג) תוס' ד"ה ומאי וכו'
פי' הא לא שאין צוה
השגות דכל היכא וכו'
והשיב את הגזילה וכו'
פשיט' דליבא למ"ד
שמהל:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] רש"י ד"ה בין פסק
דמוס אחרי ק' ז"ב ז"ע
מא צע צוה ונלשון
הכש"ס ז"ל ז"ב צ"ל:

לעני רש"י

טרייטור' [אינטרווד' דר.]
מספרי.

« ולא ניתן להישבון. ולא מחייב להאדורה להאי ישראל דהא מחיל עליה: אחמי נהרג. הא לא קניא להך גזילה וכל היכא דליתא של ישראל היא: ומשני האי דנהרג משום צעריה דישאלא: ומאי לא ניתן להישבון. הא לא שייך ציה הישבון דכיון דעובד כוכבים לא קנייה דישאלא היא: אינה צמורה הישבון. כלומר ה"נ קאלמר אינה צמורת שום גזילה דעובד כוכבים דכל היכא דליתא דמרה היא. וה"ה לטוה פרוטה והאי דנקט פחות לאשמועינן דנהרג עליה: אלא ש"מ משיכה קונה. הלכך קניה קמח והדר קניה האי ונהרג על שגזל. ולא ניתן להישבון

ומאי לא ניתן להישבון דאינו בתורת הישבון אי הכי אימא סיפא «בא חבירו ונמלה ממנו נהרג עליה בשלמא רישא משום דצעריה לישראל אלא סיפא מאי עביד אלא ש"מ משיכה בעובד כוכבים קונה ש"מ ההוא גברא דא"ל לחבריה אי מובינא לה לאה ארעא לך מובינא לה אול זבנה לאיניש אחרינא אמר רב יוסף - קנה קמח א"ל אביי והא לא פסק ומונא תימרא דכל היכא דלא פסק לא קנה דתנן ^אהמוכר ייגו לעובד כוכבים פסק עד שלא מדד דמיו מותרין מודד עד שלא מדד דמיו אסורין מאי הוי עלה [מאי הוי עלה] כדקאמרינן דלמא חומרא דיון נסך שאני ת"ש דאמר רב אידי בר אבין עובדא הוה בי רב חסדא ורב חסדא בי רב הונא ופשטיה מהא ^בדתנן ^גמשך חמריו ופועליו והכניסן לתוך ביתו בין פסק עד שלא מדד ובין מדד עד שלא פסק לא קנה ושניהן יכולין לחזור בהו דפרקן והכניסן לתוך ביתו פסק עד שלא מדד אין שניהן יכולין לחזור בהו מודד עד שלא פסק שניהן יכולין לחזור בהו דאמר ליה לחבריה אי מובינא לה לאה ארעא מובינא לך במאה זוזי אול זבנה לאיניש אחרינא במאה ועשרין אמר רב כהנא קנה קמח מתקיף לה רב יעקב מנהר פקוד האי זוזי אנסוהו והלכתא כרב יעקב מנהר פקוד א"ל כדשיימי בתלתא יאפילו הרי מגו תלתא ^דכדאמרי בתלתא יעד דאמרי בתלתא כדשיימי בארבעה יעד דאמרי בארבעה וכ"ש היכא דא"ל כדאמרי בארבעה א"ל כדשיימי בתלתא ואתו תלתא ושמוה וא"ל אידך ליתו תלתא אחריני דקים להו טפי אמר רב פפא דינא הוא דמעכב מתקיף לה רב הונא בריה דרב יהושע ממאי דהני קים להו טפי דלמא הני קים להו טפי ^הוהלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע: ^ובתנא נטל את המשפך ומדד לתוך צלוחיתו של אסור כוכבים וחזר ומדד לתוך צלוחיתו של ישראל אם יש בו ^זעכבת יין אסור בהמעה מכלי אל כלי את שעירה ממנו מותר ואת שעירה לתוכו אסור: ^חגמ' תנן התם ^טהנצוק והקמפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה האשבורן חיבור לטומאה ולטהרה אמר רב הונא ^ינצוק וקמפרס ומשקה טופח חיבור לענין יין נסך אמר ליה רב נחמן לרב הונא מנא לך הא אילימא מדתנן הנצוק והקמפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה ולטהרה הוא דלא הוי חיבור הא לענין יין נסך הוי חיבור אימא סיפא האשבורן חיבור לטומאה ולטהרה לטומאה הוא דהוי חיבור הא לענין יין נסך לא הוי חיבור ^{יא}אלא מוהא ליבא למשמע מינה תנן נטל את המשפך ומדד לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים וחזר ומדד לתוך צלוחיתו של ישראל אם

הוא א מיי פיע מהל
מנלס הלכט ט:
קי ב מיי פיע מהל
מכירה הלכט סמג
עשין פג טושע' ע"מ פי'
רו עש"פ א דלח קנה קמח
וכן הוא כפירוש בגי'ה
כאנ"ל:
ק"א ג מיי עס פי' הלכ
יג סמג עשין פג
טור ש"ע ח"מ פי' ר' עש"פ
ח:
ק"ב ד מיי עס טושע'
עס עש"פ ז:
ק"ג ה מיי עס פי'ח
הלכט ז סמג עשין
פג טושע' ע"מ פי' ו'
עש"פ ח ונכד אלפס ז"ב
פרק ז דף ע"ו:
ק"ד ו ז מיי עס הלכ ח
טושע' עס עש"פ ז:
ק"ה ח מיי עס טושע'
עס עש"פ ג:
ק"ו ט מיי עס טושע'
עס פי' ד וסי' קג
טע"ג ז ונכד אלפס טס:
ק"ז י מיי פ"י' מהל
מסלולת אסורות
הלכט יג סמג לאוין קמח
(טור י"ד פי' קמח):
ק"ח ח מיי עס הלכ י'
סמג עס טושע' י"ד
פי' ק"ו עש"פ ה:
ק"ט ח מיי פ"ז מהל
טושע' אולוין הל'
א והלכט ה:

הוא א מיי פיע מהל
מנלס הלכט ט:
קי ב מיי פיע מהל
מכירה הלכט סמג
עשין פג טושע' ע"מ פי'
רו עש"פ א דלח קנה קמח
וכן הוא כפירוש בגי'ה
כאנ"ל:
ק"א ג מיי עס פי' הלכ
יג סמג עשין פג
טור ש"ע ח"מ פי' ר' עש"פ
ח:
ק"ב ד מיי עס טושע'
עס עש"פ ז:
ק"ג ה מיי עס פי'ח
הלכט ז סמג עשין
פג טושע' ע"מ פי' ו'
עש"פ ח ונכד אלפס ז"ב
פרק ז דף ע"ו:
ק"ד ו ז מיי עס הלכ ח
טושע' עס עש"פ ז:
ק"ה ח מיי עס טושע'
עס עש"פ ג:
ק"ו ט מיי עס טושע'
עס פי' ד וסי' קג
טע"ג ז ונכד אלפס טס:
ק"ז י מיי פ"י' מהל
מסלולת אסורות
הלכט יג סמג לאוין קמח
(טור י"ד פי' קמח):
ק"ח ח מיי עס הלכ י'
סמג עס טושע' י"ד
פי' ק"ו עש"פ ה:
ק"ט ח מיי פ"ז מהל
טושע' אולוין הל'
א והלכט ה:

תכיוון: כדשיימי בארבעה. כיון דנחת לדעות להרבות דעות יותר מכדי ז"ד ודאי לאו לתורת דיינין נחית ולא אולינן בטר רובא עד דלמתיין כולהו דאי חולקין מאי אהנו ליה דעות: ^בבתנא משפך. טרייטור' מלמעלה פיו רחב ומלמטה נקב ^גקלר ומושיבין אותו על פי צלוחית של לוקחין שפיהן נר ושופכין היין מן המידה לתוכו והוא יורד לתוך הצלוחית: אם יש בו. בשולי המשפך: ^דעכבה יין. מקום שמתעכבת שם טיפת יין: אסור. לפי ששאר שם מן היין שמדד לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים. וצמורה ^הע"פ מפרש ההוא עכבת יין דמשפך צמחי מיתסר: המערה מכלי אל כלי אם עעירה ממנו מותר. וצמורה ^וע"פ מפרש שבווד כוכבים המערה אוליטרין לאשמועינן דאם שיערה לתוכו אסור למטה ולמטה דלא גזור רבנן נכחו למיסר ההוא דגופי: ^זגמ'. הגולל. קלוח לינור הבא מלמעלה למטה בזקופה כמרזב של גגין: קמפרס. מים הבאין מלמעלה למטה דרך מדרון של תל גבוה זקוף: ומשקה טופח. ואין צו טופח על מנת להטפוח שאם טפח בהן צידו לא יעלה זה משקה שיכול להטפוח דבר אחר: אינו חיבור לא לטומאה. אם משקין מלושין הן ונגע טמא בתחתון העליון טהור וכן לענין משקה טופח אפילו צמקוס חלק משקה מכאן ומכאן ומשקה טופח צמלמעט ונגע טמא צמקוס ^חמשקין שמכאן ומכאן טהורין ואע"פ שמחזרין לו: ולא לטהרה. גממית שאין בה ארבעים סאה ונלוך או קמפרס או משקה טופח מחבר לגממית זו מקוה שלם אינה חיבור והטובל בגממית לא עלתה לו טבילה: האשבורן. זיקוק ארך מליחה שנתקעה ונקוה שם מים חיבור לטומאה ולטהרה: לין נסך. שהמערה מכלי כשר לין נסך נאסר אף מה שצבלי העליון דרך נלוך: הא

(א) עליל ע"ה. (ב) ז"ל דמתי, (ג) ז"ב פ"ה. (ד) [בירושל'] איתא עקבת בקי"ף ועי' חז"ר"ן. (ה) טהורה פ"ח מ"ט ועי' טו. (ו) ובבבית כה. ופ"ט. (ז) מכאן עי' עד לעמ' הקודם. (ח) ע"כ עי' לשם. (ט) ונכד' יסן הג' מדד. כלומר כל זמן שלא מדד לא קנה פיסוק דהא ליכא משיכה וצמו ממנו לא קניא דהא ערוך עליה: בין מדד. דהשתא קניא ליה חז"רי: עד שלא פסק כו'. (י) [במשיכה רש"י]. (יא) כלומר לא קניא זה במשנתו מה: רש"י ד"ה א"ל לכתובד' פי' ארבע וקלרין צמקוס ארבעים וקלרין ^טבמשיכה טופח רש"י.

מוסף רש"י

בין פסק עד שלא מדד. אם צלו לחזור קודם מדרה. ויחזור דכתיב קניה. לא משנית מנחה י' ע"ה ולא רשות לוקח י' ע"ה עד על אולס ולא הומו לרשותו שרי לא פירקין. כדמסת סיפא דקמתי בה פירקין מכלל דרשא בלא פירקין אלא הכנסה בעלמה, שמשכן והכניסן לתוך ביתו קמתי. והך משיכה לא משיכה היא לוקח, ומשיכה האלס הוא משך ומשיכה האלס טעון פירות לא משיכה ונכח משיכה את הפירות עד שימשך הפירות ענין (ורשב"ם ב"ב פ"ה). וכן מודד. דהומו לרשותו, עד שלא פסק. אם צלו לחזור קודם פיסוק חזרין. אע"פ שהומו עמה בשעת מדרה צמורה לוקח ונכלו לוקח דלא קניא. רשומי קודם פירקין ואפילו משיכה קודם פירקין לא מהילא. כדמסת לקמיה דלא סמכא דעמיה לא דמוכר ולא לוקח. שהמכר שמה לוקח דמיון יקרים יותר או לוקח יטלס מול יותר ומתי' דקמתי משך ליה מדד קנה. כשפסק קודם משיכה (שם). פירקין. בין רשומי מוכר בין לוקח והכניסן לרשותו, דש כאל הפסק צמורת לוקח, יש מהן חילוק. ואע"ג דנכד הכנסה לא קנה משום דלא פסק. אהי נפ פסק. הכי דקטא ליה רשותיה ואין יכול לחזור אפילו קודם מדרה. דכשת פיסוק קניא ליה רשותיה ואין כלו של מוכר מעכב עליו (שם פ"ה). מודד עד שאל פסק. לא קנה ויכול לחזור קודם שיפסקו אלו משיפסקו קנה (שם). והצוק. קלוח. והקמפרס. הר משופר. שמדרונו מתחדר הרבה (גיטין פ"ו). לא לטומאה. כגון המערה מכלי טהור לכלי טמא ונלוך הקלוח מחבר משקה שני הכלים. אינו חיבור לטמא משקין העליונים. וכן הקמפרס אם העברו דרך דרך הנחומים והתחומים מחוברים לטומאה. אין העליונים טמאים. וכן אם היה עעירה ערובה ושני רש"י משקין אחד טמא ואחד טהור ומשקה טופח מתכין אלו חיבור (שם). אלא מוהא ליבא למשמע מינה. דודאי מתי' לאו כולה דוקא אלא חדא מבייה דוקא. או רישא או סיפא. ומאן אריך אלו ההוא ולא ידעין כי מבייה דוקא דנגמ' מניה (שבט קמא).